

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 154/23

Люксембург, 5 октомври 2023 г.

Решение на Съда по дело C-565/22 | Sofatutor

Правото на потребителя на отказ от абонамент, сключен от разстояние, който първоначално е безплатен, но се удължава автоматично, е гарантирано само веднъж

Това не се отнася до случаите, когато на потребителя не е била предоставена достатъчна информация относно крайната цена на абонамента

Предприятието Sofatutor стопанисва онлайн платформи в интернет за обучение на ученици. При първото резервиране в платформата абонаментът може да бъде тестван безплатно в продължение на 30 дни и може да бъде прекратен по всяко време през този период. Абонаментът става платен едва след изтичането на 30-те дни. В случай, че платеният абонамент изтече, бе да е бил прекратен, той се удължава автоматично за определен срок.

При сключването на такъв абонаментен договор от разстояние Sofatutor информира потребителите за правото на отказ от договора.

Австрийско сдружение за информиране на потребителите счита обаче, че потребителят разполага с право на отказ не само при сключване на безплатен пробен абонамент за 30 дни, но и при неговото преобразуване в редовен абонамент, като и когато редовният абонамент се удължава.

В тази връзка австрийският Върховен съд, който разглежда спора, иска от Съда да тълкува Директивата за правата на потребителите¹.

Съдът отговаря, че по принцип правото на потребителя на отказ от договор от разстояние в случай на абонамент, който предвижда първоначален безплатен период, след което се удължава автоматично, ако не е бил прекратен, е гарантирано само веднъж.

Въпреки това, ако при сключването на абонамента на потребителя не е била предоставена информация по ясен, разбираем и изричен начин, че след изтичането на първоначалния безплатен период този абонамент ще стане платен, той разполага отново с право на отказ от договора след изтичането на този период.

¹ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64). Директива 2011/83 е изменена с Директива (ЕС) 2019/2161 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година (ОВ L 328, 2019 г., стр. 7), която обаче все още не е приложима в конкретния случай.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението са достъпни на "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

